

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
23 У 11433/10 (2009)
17.03.2010. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија Зоје Поповић, председника већа, Стева Ђурановића и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са саветником суда Миром Стевић Капус, као записничарем, у управном спору по тужби А.А. из ..., улица ... број ..., против Окружног суда у Београду, улица Савска број 17/А, ради поништаја решења Окружног суда у Београду VII Су број 139/09 од 30.07.2009. године, у предмету изузећа судије, у нејавној седници већа одржаној дана 17.03.2010. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем у ставу првом диспозитива одбачен је као недозвољен захтев тужиоца за изузеће в.д. председника Окружног суда у Београду, Б.Б. од поступања у предмету Окружног суда ГЖ1.бр.2084/09, а ставом другим диспозитива тужилац је обавезан да на име судске таксе уплати износ од 1.180,00 динара на жиро рачун тог суда у року од 5 дана од дана пријема решења, а доказ о уплати да достави суду.

Тужилац је Врховном суду Србије поднео тужбу дана 03.09.2009. године, заведену под бројем У-6330/09 којом оспорава законитост решења Окружног суда у Београду VII Су број 139/09 од 30.07.2009. године. Са разлога ближе наведених у тужби предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Управни суд, који је почев од 01.01.2010. године преузео нерешене предмете Врховног суда Србије из области управних спорова, применом члана 90. став 1. у вези члана 29. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08 и 104/09) и члана 77. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр. 111/2009), у поступку претходног испитивања тужбе је нашао

Да тужба није допуштена.

Наиме, одредбом члана 6. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96), прописано је да се управни спор може водити само против управног акта. Управни акт у смислу овог закона, јесте акт којим државни орган или предузеће или друга организација у вршењу јавних овлашћења решава о одређеном праву или обавези физичког лица или правног лица или друге странке у управној ствари.

По оцени Управног суда, оспорено решење не представља управни акт у смислу цитираног члана 6. Закона о управним споровима, је је донето у вршењу судске власти, од стране суда као самосталног и независног државног органа (члан 1.став 1. Закона о уређењу судова ”Службени гласник РС”, број 116/08 и 104/09). Тим решењем није одлучивано о каквој управној ствари, већ о процесном питању регулисаном Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“125/04 и 11/09) и против кога није дозвољен посебан правни лек.

Са наведених разлога Управни суд налази да оспорени акт не представља акт чија се законитост преиспитује у управном спору, па је одлучио као у диспозитиву решења, на основу одредбе члана 28. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр. 46/96).

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 17.03.2010. године, 23 У-11433/10(2009)

Записничар
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа – судија
Зоја Поповић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Саво Босанац

КО